№ 66

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 3 Czerwca v. s. 1821 roku.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 8 czerwca.

JO. Xiążę Namiestnik Królewski wyjechał z tey stolicy dnia 5 t. m. na czas krótki do Województwa Kaliskiego.

Dnia 4 czerwca, rozpoczął się tu walny jarmark wiosenny, po zwykłém ogłoszeniu go przez dzwony o godzinie 12 w południe. Wiadomo, iż walny jarmark wiosenny przypada w drugi poniedziałek po ś. *Filipie* i *Jakóbie*; lecz postanowieniem JO. Xięcia Namiestnika Królewskiego pod dniem 6 lutego r. b., z drugiego na piąty poniedziałek, w roku bieżącym przeniesiony został.

Deputacya główna jarmarczna odbywa posiedzenia swoje, co drugi dzień, po południu od godziny 2giey w ratuszu głównym, przy ulicy senatorskiey, pod Nrem 462, naprzeciwko zabudowań Marywillu.

Urząd celny jarmarczny, bióro stępla i waga jarmarczna, znayduią się w obrębie zabudowań Marywillu. Straż policyyna, oddzielni dozorcy, i stróże czuwają nad bezpieczeństwem towarów wewnątrz zabudowań Marywillu, które w porze nocney latarniami dostatecznie są oświecane. Oddzielne środki zarządzonemi zostały względem niebezpieczeństwa pożaru.

Cena znacznieyszych towarów, ustanowiona na giełdzie warszawskiey dnia 3ogo maja r. b. Kawy przednicy kamień (trzymający 25 funtów) zł. pol. 74 do 78; średniey 72 do 74 zł.; ordynaryyney 64 do 66 zł.; cukru przedniego 44 do 46 zł., średniego 40 do 42 zł.; pieprzu 36 do 38 zł.; angielskiego ziela 48 do 50 zł.; rumu jamayka oxeft 660 do 690 zł.; rumu amerykańskiego oxeft 580 do 600 zł.; porteru 1820 r. beczka 300 do 360 zł., śledzi holenderskich beczka 228 do 240 zł.; śledzi angielskich 72 do 80 zł.

NIEMCY.

(z *Gaz. War.*) *Od brzegów Menu dnia 22 maja.* Całe woysko związku niemieckiego ma wynosić 301,637 głów; to jest 222,119 piechoty liniiowey, 11,694 strzelców, 43,090 jazdy, 21,717 artylleryi, a 3017 pijonierów i pontonierów. Dzieli się na 10 korpusów. Pierwsze trzy tworzy Austrya, na którą wypada dać 94,822 woyska; drugie trzy dostawiają Prussy, dając 79,234 woyska; siódmy korpus bawarski wynosi 35,600 ludzi; ósmy korpus składa się z 13,955 wirtemberczyków, 10,000 badeńczyków, 6100 hessów i t. d.; dziewiąty korpus tworzy 12,000 woyska Króla saskiego, 3,028 nassauskiego, 2556 luxemburskiego i t. d.; do dziesiątego nakoniec korpusu należy 13,054 woyska hannowerskiego, 3600 holsztyńskiego, 2096 brunswickiego, 3380 meklembursko szweryńskiego, 2178 oldenburskiego i t. d.

Wszystkie kraje związkowe mają ludności 30 milionów 163,483.

Niedawno popłynęło z Szwaycaryi 180 ludzi do północney Ameryki, gdzie obcą osieść w majętności Hrabiego *Selkirk*.

Dnia 14 maja padał gęsty śnieg w *Inspruku*.

Pewny astrolog (pisze gazeta hamburska) prorokował w XVII wieku, iż Turcya znacznie osłabioną zostanie, a w roku 1822 zupełnie upadnie.

PRUSSY.

(z *Dostrzegacza austryackiego*) Pruska gazeta stanu, oświadcza za niemającą żadney zasady pogłoskę, jakoby 80,000 prusaków pociągnęło ku *Renowi*. Taż gazeta, dla zapobieżenia powiększeniu rzeczy za granicą, donosi o nietrudnem policyynem przytłumieniu dwóch konspiracyy, czyli nieprawnych związków, które utworzyli majtkowie i piłarze we *Gdańsku*, dla wymuszenia od tych, którzy ich do roboty używali, większey płacy.

NIDERLANDY.

(z *Gaz. war.*) *Bruxella dnia 22 maja.* Wyszło tu dziełko pod napisem: *Portefeuille de Fouché.* Umieszcza między, innemi następujące zdanie *Bonapartego* o tym zmarłym ministrze: „Oddaliłem jednego z nayzdatnieyszych urzędników, których miałem: bo dążył do zbytniey władzy. W innym czasie wypadek ten sprawiłby nieiaką rewolucyą; teraz zaś jest zwyczaynem zdarzeniem. Taka to jest korzyść sprężystego rządu. Kiedy Monarcha umie rozkazywać, w tedy bezpieczeństwo kraju od niego tylko zależy.”

KRÓLESTWO OBOJEY SYCYLII.

(z *Dostrzegacza austryackiego*) Król Jmć Obojey Sycylii, w dniu przybycia swego do *Neapolu*, wydał następującą odezwę:

„Chwila, w którey Opatrzność, po szczęśliwie przywróconey spokoyności publiczney, pozwoliła Nam wrócić do państw naszych, jest dla serca naszego szacowną i drogą. Spełniłyby się wszystkie życzenia nasze, gdyby dzień ten stał się początkiem epoki zaspokojenia i szczęścia dla naszych ludów.”

Zaszły mnogie i wielkie nieszczęścia i zbrodnie. Napełniły one nas głębokiém zasmuceniem, z powodu zupełnego wstrząśnienia pomyślności publiczney we wszystkich jey gałęziach, i z powodu cierpień i dolegliwości, jakie one zadały niezmierney większości naszych wiernych, a w tych smutnych wydarzeniach, całkiem niewinnych poddanych. Żaden osobisty gniew nie łączył się nigdy ani będzie się nigdy łączył z naszem nieukontentowaniem. Całe usiłowanie nasze zwrócimy na to, aby spokoynem i szczęśliwem pasmem dni, zagładzić pamięć owych nieszczęśliwych obłąkań, przez

które mała liczba złoczyńców tę epokę historyi naszey znieważyła."

„Troskliwość nasza zwrócona będzie, naprzód na ustalenie przyszłego biegu wszystkich gałęzi prawodawstwa i administracyi królestwa. Mianować będziemy na ten koniec radę, która się składać ma z nayzacnieyszych, nayoświeceńszych, oraz myśleniem i doświadczeniem wydoskonalonych mężów. Jeśli skutek sprawiedliwym oczekiwaniom naszym odpowie, naówczas ułożone na radzie tey zasady praw, dadzą wiernym poddanym naszym pociechę, ufność i rękoymią szczęśliwey przyszłości, wyplenią urojone projekta, któreby im tylko gorzkie cierpienia i długie nieszczęścia zrządzić mogły, i zapewnią wszystkie te rzeczywiste dobrodzieystwa, które mądry i oycowski rząd sprawić powinien, ale do których trwałego używania, tylko, niezłomne przywiązanie do świętey religii naszey, wykonywanie wszystkich cnót w życiu publicznem i prywatném, oraz niezłomne przywiązanie do praw legalney naywyższey władzy, i ścisłe przestrzeganie prawnie ustanowionego porządku rzeczy, doprowadzić może."

„Tymczasem, tak dla zaspokojenia dobrze myślących, jako i obłąkanych, oraz dla utrzymania przewrótnych w karbach, warujemy sobie bliższe objawienie naywyższey woli naszey, dla pogodzenia sprawiedliwości z wrodzoną nam łaskawością."

„Neapol, dnia 15 maja 1821."

„*Ferdynand.*"

Wyrokiem królewskim z d. 24 kwietnia ustanowioną została junta, która ma roztrząsnąć postępowania wszystkich osob należących do marynarki. Juntę tę składają pod prezydencyą admirała *D. Giovanni Dannero*, naczelnego dowodcy królewskiey marynarki, kontradmirałowie *D Francesco Caliagno, D. Emmanuele Lettirri i D. Gabriele Maurizio.*

Na skutek opinii junty oświecenia publicznego, rząd tymczasowy postanowił pod d. 2 maja, że *rozkaz rządowy* z d. 23 stycznia 1821, wydany do arcybiskupów i biskupów państwa, oraz *przełożenie w imieniu towarzystwa karbonarów*, ułożone przez jakiegoś, zbiegłego teraz kanonika *Arcucci* i *drukowany adres* tegoż samego *Arcucci*, mają bydź spalone. Postanowił także rząd, ażeby odtąd, ani w szkołach stolicy i kraju, ani po kollegiach i liceach nie używać, wydrukowanego w roku 1816; i już przez właściwą kongregacyą zabronionego, *katechizmu nauki chrześcijańskiey i powinności towarzyskich*, i aby xięgę tę także spalić, i że każdy, ktoby exemplarz jey u siebie zachował, był karany.

Hiszpanija.

(z *Gaz. i Korr. warsz.*) *Madryt, dnia 10 maja.* Następujące mamy szczegóły o zamordowaniu kanonika *Vinuesa* w więzieniu tuteyszem. Dnia 4 b. m. o godzinie 3ciey po południu zebrało się 40 ludzi przy kawiarni *Lorenzini*, i ztamtąd poszło do więzienia, w którém siedział *Vinuesa*. Mnóstwo ciekawych mieszkańców udało się za nimi. Straże woyskowe, widząc ich przechodzących, nie tylko nie przeszkadzały, lecz nawet milicya, pilnująca więzienia, zachęcała ich do wybicia drzwi. Lud, wpadłszy do izdebki xiędza *Vinuesa*, zastał go klęczącego z krucyfixem w ręku. *Przebaczam wam* (rzekł) *śmierć moję; o to tylko proszę, abyście mię nie długo męczyli.* Zaraz potém przebito mu serce sztyletem, i głowę siekierą rozpłatano. Następnie udał się lud do mieszkania sędziego *Arias*, który wspomnionego kanonika skazał na 10cioletnie więzienie na galerach. Krzyczano, iż dał się przekupić. Unikając sędzia skutku zapalczywości ludu, umknął z domu. Udał się nakoniec lud do więzienia, gdzie siedzi *Abuelo*, chcąc go także zabić; lecz straż odparła napastników. Powiększono straż w zamku, i 6 dział nabitych kartaczami zatoczono. Na liście osób, które klub *Fontanna* chciał, aby wypędzono z kraju, byli między innemi: jenerał *Castagnos*, dway spowiednicy królewscy, radca stanu *Cevallos*, Pan *Anduenga*, mianowany posłem naszym przy rządzie Zjednoczonych Stanów półnecney Ameryki, oraz wydawcy gazet *Miscellanea i Cenzor*. Około północy poszło 50 członków tego klubu do ratusza, odpowiadając na zapytania straży woyskowych: *Kto idzie?* temi słowy: *Lud samowładny.* Weszli do sali władzy municypalney, która przeyrzawszy listę skazanych na wygnanie odpowiedziała, iż tak jest zabrudzona i pomazana, iż nie wszystkie nazwiska można przeczytać. Odeszła deputacya szemrząc z oświadczeniem, iż przyniesie ją nazajutrz czysto przepisaną, czego jednak dotąd nie uczyniła. Pokazuje się, iż występna obojętność władz, zwłaszcza kapitana jeneralnego *Villalba*, była przyczyną tego rozruchu. Na mieyscu oddalonego teraz Pana *Villalba*, jenerał *Morillo* został mianowany jeneralnym kapitanem w *Madrycie.*

Obeymując jenerał *Morillo* urząd jeneralnego kapitana, wydał odezwę do żołnierzy. Wyraził w niey: „Miałem nadzieję wypocząć po trudach wojennych w Ameryce południowey; lecz trzeba wytępić nieprzyjaciół nowego porządku rzeczy. Zawsze drogą sławy prowadzić będę moich towarzyszów oręża i t. d."

Lud w *Kadyxie* przymusił władze tameczne, iż kazały uwięzić biskupa mieyscowego, dwóch kanoników, kilku sędziów i adwokatów, na których padało podeyrzenie o narzucenie błotem kamienia konstytucyynego. Lękając się krwawych wypadków w Walencyi, gdzie dotąd jeszcze jenerał *Elio* siedzi w więzieniu.

W prowincyi Gallicyi uwięziono 300 osob przeciwnych systematowi konstytucyynemu.

Przybyło już do kraju naszego 4,000 emigrantów włoskich. Rząd nie przychylił się do prośby jenerała *Pepe*, aby mógł udać się do stolicy tuteyszey. Wspomniony jenerał wydał pamiętnik, w którym oświadcza, iż ze wszystkich neapolitańczyków on tylko jeden zayrzał śmiało nieprzyjacielowi w oczy, podczas bitwy w okolicach *Rieti.*

Od niejakiego czasu zawijają do portów naszych okręty z wysp greckich dla zakupienia broni i potrzeb wojennych.

Woysko hiszpańskie, mimo rozruchów domowych, jest w takim stanie, iż narod niczego od zagranicznych nieprzyjaciół lękać się nie powinien.

Na sessyi stanów dnia 5 b. m. minister morski zdał sprawę o zamordowaniu kanonika *Vinuesa*. Podług doniesienia władz mieyscowych (rzekł minister) uwiadomieni urzędnicy o rozjątrzeniu umysłów, zajęli się obmyśleniem przyzwoitych środków, a w tém doszła ich wiadomość, że się do więzienia gwałtem dobyto, i kanonika *Vinuesa* zamordowano. Uwiadomiono o tém natychmiast ministra sprawiedliwości, żeby kazał sądzić sprawców tey zbrodni, którzy podług prawodawstwa naszego wyjęci są zpod prawa. Oświadczył potém minister, że ma w tey mierze poselstwo kró-

lewskie. Wyraził w niém Król boleść, jaką mu ta straszna zbrodnia sprawiła, przez którą fakcyoniści znieważyli konstytucyą i prawa; że potrzeba dopełnić święcie konstytucyi dla zapobieżenia podobnym bezprawiom w prowincyach; że tym końcem wyprawił rząd gońców na wszystkie strony; że jeśli zbrodnia ta nie będzie jak nayprzykładniey ukaraną, zwłaszcza, jeśli się gdzie ponowi, niepodobna będzie ustalić systematu konstytucyynego, a obce mocarstwa złe wyobrażenie o stanie Hiszpanii i politycznych ustawach, jakie sobie nadała, powezmą. Zakończył Król to poselstwo doniesieniem, iż sam chciał się przekonać o duchu żołnierzy, strzegących pałacu jego; że rozmawiał z nimi, i że jest zupełnie kontent ze sposobu ich myślenia. Po przeczytaniu poselstwa, doniosł minister stanom, iż rząd upomniał władze, aby się nadal nic podobnego nie zdarzyło. Zabrał głos P. *Arnedo* i powiedział, iż zrana jeszcze wiadomo było, że nieszczęśliwy *Vinuesa* ma bydź zamordowany po południu, a przecież ministrowie nie użyli środków ku zapobieżeniu zbrodni. Żądał nareszcie, aby cały tey rzeczy jak nayściśley dochodzić. Ministrowie morski i woyny, dowodzili, iż nie można ich w tey mierze obwiniać o niedbalstwo. Poźno dowiedzieli się o wydanym na *Vinuesa* wyroku, i natychmiast władzę municypalną zwołali. Władze mieyscowe (mówili oni) są ich przewodnikami. Sędzia tylko mógł zapobiedz rozruchowi, przez wczesne uwiadomienie o wydanym przez niego wyroku. Z resztą oświadczyli, iż sprawców zbrodni kazali sądzić sądem woyskowym. Po żwawych sporach nad sposobem odpowiedzenia na poselstwo królewskie, wyznaczyły stany, na wniosek Hrabiego *Moreno*, osobną kommissyą do ułożenia odpowiedzi. Ta na sessyi dnia 6 b. m. zdała sprawę, i radziła odpowiedzieć Królowi, iż stany dzielą zmartwienie Monarchy z powodu popełnioney zbrodni zabicia kanonika *Vinuesa*; że Król może polegać na gorliwości wszystkich hiszpanów, gotowych zawsze bronić systematu konstytucyynego; iż rząd jest mocen i ma sposoby utrzymania dobrego porządku, a stany, jako władza prawodawcza, póydą mu zawsze w pomoc; nakoniec, co się tycze stosunków dyplomatycznych, jakie Król z innemi narodami utrzymuje, sądzą, iż wypadek ten nie sprawi w nich opacznego zdania o nowych naszych ustawach. Jenerał *Quiroga*, wynurzywszy żal z powodu nieszczęsnego zdarzenia, które jest zgwałceniem wszystkich praw i konstytucyi, rzekł: „Dziwuję się jednak, iż tak bardzo zaymuje was śmierć xiędza *Vinuesa*, gdy zdaje się, iż zapomnieliście o srogiém zamordowaniu nader konstytucyynych hiszpanów. Oznaki obawy rodziny królewskiey są tworem zdradzieckiey złości; lecz niech stany zapewnią Króla, iż obawa ta jest bezzasadną. Oświadczam, iż zdradliwi poradnicy otaczają Króla, i tają przed nim prawdę.” Doniosł oraz wspomniony Jenerał stanom, iż Infant *Don Francisco de Paula* pisał do niego list, aby mu doniosł: czyli w zaburzeniu umysłów, z powodu zabicia kanonika *Vinussa*, Król z rodziną swoją może bydź spokoynym. Odpowiedziałem Xiążęciu (rzekł Jenerał) iż woysko i narod bronić będą Króla i rodziny jego. Deputowany *Colfin* ostro mówił przeciwko ministrom, obwiniając ich o doradzenie Królowi, aby się często nie pokazywał ludowi, o podanie mu przeciwney patryotyzmowi myśli, mówienia do żołnierzy, zachęcając ich do bronienia osoby jego. Zakończył żądaniem, aby inna kommissya ułożyła nową odpowiedź na poselstwo królewskie, z rzetelnem wyłuszczeniem przyczyn zdarzenia, o które idzie, i wszystkich klęsk kray trapiących. Mianowano zaraz nową kommissyą z 7miu deputowanych złożoną, która oraz tę odpowiedź odda Królowi.

Ministrowie porozumieli się ze 3 członkami stanów, naywiększy wpływ mającymi, względem dzielnego powściągnienia pospólstwa w niektórych miastach. Zalecili surowo jeneralnym kapitanom, aby dawne sprawy, jak nayprędzey ukończyć kazali.

(z *Kor. War.*) W stanach wniesiono projekt ustanowienia orderu konstytucyynego.

Neapolitański jenerał Filangeri jest w Barcelonie ze 300 neapolitańskimi i piemontskimi oficerami. Weyść oni mają do woyska hiszpańskiego, które składać się będzie ze 100,000 żołnierzy regularnych, i 200,000 milicyi.

Jenerał Pepe przybył dnia 7go maja do Madrytu.

Wypis z listu z Madrytu dnia 10 maja.

Pokazuje się, iż lud w godném litości obłąkaniu swojém, przeznaczył tenże sam los, jaki spotkał xiędza Vinuesa, i dla innych więźniów, przekonanych o należenie do ostatnich zbrodni politycznych. Lecz przenikająca gorliwość władz konstytucyynych, użyła całey dzielności na zapobieżenie podobnemu zdarzeniu. Oszczędzono krew tych nieszczęśliwych, i sprawiedliwość zwyczayny swóy bieg odzyskała. Lubo w niewielkiey liczbie, padli niektórzy winowaycy ofiarą wzburzonego ludu w rozmaitych miastach półwyspu; wszakże władze wzięły wszędzie górę nad burzliwemi umysłami. Rokoszanie wzięci w Salvatiera, a którzy zdali się na łaskę jenerała Empecinado, doznają wszelkich względow należnych nieszczęciu. Niektórzy z nich objawili już ważne okoliczności, które do odkrycia tajemnego wydziału, kierującego zamachami przeciw konstytucyi posłużą i doprowadzą. Mówią w Madrycie, na mocy ich zeznań początkowych, iż ten wydział ma ajentow swoich w niektórych obcych krajach, gdzie chcą zaciągnąć pożyczkę, ofiaruiąc hipotekę na dobrach w Hiszpanii. Wszystkie prawie bandy nieprzyjaciół konstytucyi są już poskromione. Milicya narodowa pospołu z woyskiem liniowem wyruszyły odważnie i z bezprzykładną gorliwością przeciw burzycielom spokoyności publiczney. Większą połowę nowych junt, zwanych *apostolskiemi*, składali po niemałey części duchowni i kontrabandziści. Rząd, dla przecięcia wątku skrytym zamachom ludzi, którzy zamiast zachęcania do jedności i zgody, co im święte ich powołanie nakazuje, chcą zaburzyć społeczność, zajął się nowym planem urządzenia duchowieństwa, który wkrótce poda pod rozwagę stanów. Stosunki dyplomatyczne zdają się bydź dosyć przyjazne oyczyźnie naszey, wszelako rząd pracuje z rzadką usilnością nad postawieniem woyska w tak szanownéy postawie, że naród nie będzie miał przyczyny lękania się o swą niepodległość. Stany odbywają ze spokoynym umysłem zwyczayne swe prace. Urządzenie woyska jest teraz głównieyszém ich zatrudnieniem. Konstytucya woyskowa będzie wyborna.“

ANGLIA.

(*z Kor. War.*) *Londyn dnia* 16 *maja*. Wniosek Pana Burdet w izbie niższey, względem roztrząśnienia wypadkow zaszłych dnia 19 sierpnia 1819 roku w Manchester, był celem obrad izby dnia 15go i 16go bieżącego miesiąca, i nareszcie

po długich rozprawach większością 235 kresek przeciwko 111 odrzucony został.

Gazeta Times donosi urzędownie, iż Królowa postanowiła bawić w kraju, i upoważniła niejakiego Mariotti do sprzedania całego jey nieruchomego majątku we Włoszech.

Niektórzy przyjaciele Królowey, obchodząc wczora jey urodziny, dali ucztę, a wieczorem kilka domów w tuteyszey stolicy oświecono. Alderman Wood był na obiedzie u Królowey. Bank i giełda były zamknięte.

Krzątają się w Westminster około przysposobień do koronacyi. Słychać, iż wkrótce gazeta dworska umieści obwieszczenie w tey mierze: donosi przytem:

Oto P. Francis Burdet ofiarował ubogim w Manchester składkę 600 funtów szter., zebraną dla niego na zapłacenie kary pieniężney, na którą wyrokiem sądu został skazany.

Wyszedł tu z druku dziennik podroży kapitana Parry, do bieguna północnego: xięgarz Murray dał 3000 fúnt. szterlingów (120,000 zł. pol.) za rękopism jego.

Multany i Wołosczyzna.

(*z Gaz. Lwow.*) *Od granic Multan, dnia 30 maja.* Stan rzeczy w Multanach jest jescze ciągle ten sam, tylko z różnicą, iż grecy, którzy pierwey wstrzymywali się od wszelkiego bezprawia, doświadczywszy, że Multani powstają przeciwko nim, rabują domy zbiegłych bojarów.

Z greków, którzy na dniu 11 z. m. powrócili do Jass, i zajęli umocniony klasztor Gallac, wyruszyło 260 ludzi do Tergu Frumos, gdzie w okolicy dopuścili się wiele złego.

Do Fokszan przybyło na dniu 21 z. m. 140 turków, pod sprawą *Mustafy Bairaktara* i *Seendera Agi;* zajęli oni dwa klasztory greckie i oczekiwać mają spodziewanych posiłków. Pięciu turków, którzy się udali do Rimnika dla uspokojenia ludu, zabili grecy. Między *Jusufem Baszą Ibraiłowa* i kapitanem Baszą dowodzącym flotyllą pod Galacz nie ma dobrego porozumienia; Basza *Ibraiłowa* zarzuca mu, że niedość wcześnie uderzył na Galacz wodą, przez co wielu greków miało sposobność uyść Dunajem.

Listy z Bukarestu z dnia 14 maja zapewniają, iż tam do owego czasu nie nadciągnęli turcy, że *Teodor Sludzier* utrzymuje się w klasztorze Kolroczeni pod Bukarestem, *Ypsylanty* zaś w Tergoviste; niedawno przedsięwziął on rozpoznanie, aż do Kimpolung, atoli powrócił wnet do Tirgoviste, gdzie bronić się chce przeciwko wszelkiemu napadowi turków, którzy pod Kalarasch przeszli Danert, i tam dotąd stoją. Niewiadomo dla czego nie posuwają się daley; tymczasem *Ypsylanty* ma codziennie wielki napływ ludzi, ponieważ przy ścieśnionym zarobku, ci, którzy nie chcą wyyść do ziemi Siedmiogrodzkiey, starają się u niego o zarobek i utrzymanie.

Ameryka południowa.

(*z Gaz. warsz.*) *Rio-Janeiro, dnia 23 marca.* Po rozeyściu się pogłoski, iż Król nasz myśli wrócić do Portugalii, zaczęto zbierać podpisy na prośbę, aby w Brezylii dłużey zabawił. Wszakże d. 7 b. m. wyszedł wyrok Monarchy w tey treści: iż gdy pierwszym i istotnym warunkiem przyjętey od całego narodu i zaprzysiężoney konstytucyi jest, aby Monarcha mieszkał w kraju, gdzie się zgromadzenie stanów odbywa; Król więc postanowił przenieść dwór swój do miasta *Lisbony*, dawney stolicy i kolebki monarchii, zostawując królewica następcę tronu, aby tymczasowie rządził królestwem Brezylii, póki powszechna konstytucya zaprowadzoną nie zostanie. Zalecił oraz Monarcha, aby we wszystkich prowincyach wybrano deputowanych do stanów.

Panuje tu wielkie zamieszanie. Po odkrytym spisku na obalenie teraźnieyszego rządu, Król postanowił przyspieszyć swą podróż do Portugalii, i udać się tam, nie 12 kwietnia, jak chciał z początku, lecz 26 lub 28 b. m. Lękają się, aby Brezylia nie ogłosiła niepodległości swojey. Z drugiey strony słychać, iż stany w *Lisbonie* życzyć sobie nie mają wprzód chcieć widzieć Króla, póki ten cały konstytucyi nie przyymie i nie zaprzysięże. Tymczasem zaś prosić go mają aby się zatrzymał w *Maderze.* Nie zdaje się jednak, aby Monarcha długo bawił w Portugalii, i zapewnie powróci do *Rio-Janeiro*, lub gdzieindziey obierze sobie mieszkanie. Będący tu anglicy i francuzi sposobią się do wyjazdu. Dobra ziemskie i domy tanieją, a handel i kredyt upada.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 31. maja: rubel srebrny, 3 ruble kopiejek 88, czerwony złoty nowy rubli 11 kopiejek 83, stary rubli 11 kopiejek 64, imperyał rubli 37, kop. 70.

Wolno Drukowac F. N. Golański Czł. Kom. Cenz. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

Podziękowanie.

Michał Chrapowicki Marszałek Ptu Dziśnień. i kawaler, zgodnie z wolą urzędnikow i obywateli tegoż Ptu, widzi się obowiązanym oświadczyć wdzięczność współziomkom, pełniącym obowiązki wojennych trudow, którzy teraz w czasie przechodow swoich przez znaczną część Ptu, odbywająo marsze i tymczasowe kwaterunki z pod dowodztwa jenerała dywizyynego, JW. *Bezobrazowa*, komenderujący pułkami Sumsko Huzarskiego pułku, pułkownik korpusu oliopolskiego pułku podpułkownik *Reat*, oraz pieszych pułkow, staro ingermanlandzkiego pułku półkownik *Smolianinow*, a nowo ingermalandzkiego półku, półkownik *Zukow*, jak sztabowi też i niższych rang oficerowie dali dowod pobratymskiey zgody i dobrego porozumienia się z obywatelami, zachowując w każdym wypadku przystoyne obeyście się i rygorne kommend utrzymanie, nietylko dworom, lecz i wieyskim mieszkańcom naymnieyszey nie czyniąo krzywdy. Z pobudek zatym oddania słusznie należney wojownikom szacunku, tym chętniey dla okazania tego przed powszechnością, aby dostoynym mężom pamięć wdzięczności doszła. Takową awizacyą w gazecie Kuryera Litewskiego zamieszczam. Dat 1821 r. mca maja 16 d. w Dzisnie.

Dziśnieńskiego Ptu Marszałek i kawaler Chrapowicki.

Wezwanie.

2 Sąd Gł. Lit. Depart. cywilnego awizuje kredytórow Marszałka Rosień. Antoniego Micewicza, że sprawę w tym departamencie za Ukazem Rządzącego Senatu extra ordinem z regestrow obligowych przywołaną, dnia 6 junii 1821 roku do namowy wziąć nie odmienaie postanowił. Ażeby przeto niestanność jakiey kolwiek strony, ztąd wyniknąć mogące skutki nie były uważane za wypadek nie przewidzianey, lub nie wiadomey następności, nınieysza awizacya o wzięciu sprawy do namowy dnia 6 junii dla ogłoszenia podaje się. Dat 1821 maja 23 d.

Ferdynand Wołłodko Regent.

Dozwala się drukować w gazetach takową awizacyą, Józef Komar pułk. b. w. pol. Prezes Depart.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 66.

Wilno dnia 3 Czerwca 1821 roku v. s.

Doniesienie Teatralne.

W następującą niedzielę to jest dnia 5 czerwca 1821 roku, kompania aktorów polskich ma honor dadź reprezentacyą *drugiey części* wcale nowey, wielkiey czarodzieyskiey, komiczney Opery we 3ch aktach pod tytułem: *Dwanaście dziewić śpiących*, ze stosowną garderobą, dekoracyami transparentowemi i licznemi czarodzieyskiemi zmianami. *G. Kamiński Dyr. T. Pol.*

P o z e w.

1. *Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY Mości Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.*

Urodzonym Annie z Dąbrowskich b. prezydent: grodz. bracław matce Teofilowi synowi porucz. woysk rossyyskich Burym, oraz sukcessorom zeszłego Piotra Pacowskiego, w assystencyi ich opieki Onufremu Klimowiczowi b. prezydentowi grodz. wiłkom. Ignacemu Czarnockiemu szam. dworu pol. w stopniu zeszłego X. Szneydarowicza plebana wiłkomirskiego pretensorów, Józefowi marszałkowi wiłkomir. oycowi Michałowi kapitanowi woysk pol. synowi Łappom. Ambrożemu Koziełowi prezydent. ziemskiemu wiłkomir. Stanisławowi Niepokoyczyckiemu, assesorowi sąd. głów. Lit. Wileń. 2go departamentu, Janowi Balcewiczowi b. pisarzowi ziemskiemu wiłkomir. Michałowi i Janowi Kuczewskim chor. wiłkom. Annie matce, Benedyktowi i Alexandrowi synom sukcessorom zeszłego Berenlta, Elrycha sowiet. nadwornego, Janowi Lipskiemu skarb. Dominikowi Tyszce b. prezydent. ziemskiemu wiłkom. Kazimierzowi Żarnowskiemu b. sędz. grodz. wiłkom. Stanisławowi Okrasińskiemu b. sędz. grodz. wileńskiemu, Kitkiewiczowey komor. niemniey wszystkim dalszym kredytorom, pretensorom i debitorom pozew edyktalny przed Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w mieście Wiłkomierzu za remissą Sądu Ziem. Wiłkom. w roku 1816 julii 5 sądzący się z instancyi Urodzonych Michała i Józefaty z Bułharynow Lipskich rotmistrz. wiłkomier. wynosi się o to. Iż żał. delat. w roku 1805 januaryi 19 dnia od zeszłego Antoniego Bułharyna Szamb. b. dworu pol. prawem wieczności folwark Warańce nabyli za aktorstwo którego sto czer. zł. płacąc, zastawnych tamże possesorów Ignacego Lipskiego Chor. b. woysk. pol. czer. zł. 400 i Bartłomieja Giedroycia czer. zł. 390 i jak kwitacye świadczą mających spłacić obowiązali się, co i uczynili, na pewność czego że to dopełniono na czer. zł. 500 oblig temuż zeszłemu. Bułharynowi wręczyli. Za takowym lub po zaskutecznieniu obowiązków to jest okupna zastawników, niewróconym do rąk żał. dellat. po zgonie Bułharyna w roku 1809 apr. 22 dnia Sąd Exdywizorski dekretem oczewistym z procentami wskazał i kredytorów Ur. Kuczewskich, Niepokoyczyckiego Burych, Pruszyńskiego, Łappy, X. Szneydorowicz, Szułakowskich, X. Żołakka, Elrycha i Bolcewicza załokował, z liczby innych, gdy obżał. Łappa, Czarnocki i Burowie za ogulną lokacyą dla siebie tylko zajęli przez inekwitacyą Warańce i procent wyższy nad dekretem pokazany pobierali, a obżał. Burowie w czasie inekwitacyi cały dobytek ruchomości, sprzęt, bydło, zboże, siano, słowem, co tylko majątek żał. Lipskich składało zabrali, a dzierżąc tenże folwark Warańce, ony zupełnie zdezelowali, las wypustoszyli i same tylko ślady swego pobytku zostawili. Obżał. Stanisław Okrasiński zapożyczył u brata żał. zeszłego Ignacego Lipskiego kom. czer. zł. 30 na które przelew karty Klikowicza starosty podstępnie, bo już po jego Exdywizyi wręczył i z tego powodu o resscysyą do grodu Wiłkom. zaadcytowanym zaslał, gdzie sprawa na kopii spraw ostanowiła się. Podobnież obżałny Tyszko u zeszłego Ign. Lipskiego czer. zł. 30 zapożyczył i to jak dowody przekonają obż. Żarnowskiemu za zmyślnym przez tegoż listem do oddania niby Lipskiemu przyporuczył, których Żarnowski gdy niepowrócił właścicielowi, rozwinął się o one process i w roku 1808 dekret copiarum spraw zakroczył, wzywając tedy żał. Lipscy wszystkich kredytorów i pretensorów do jednoczasowey rozprawy a wyświęcając cały swóy fundusz idą do Sądu i proszą wszystkich kredytorów i pretensorów za wyprobowaniem ich stosunków, jednoczasową satysfakcyą w rozdziale domierzyć na debitorow przez sprawę wyjaśnionych summy sądzić, i kredytorów lokować, co z prawa wypadnie zdziałać, oraz prawidła remisą przedpisane zaskutecznić.

Roku 1821 mca maja 25 dnia swiadczę, iż kopią tego pozwu z instancyi WWJPanów Michała i Józefaty z Bułharynów Lipskich Rotm. Wilk. wszystkim WW. kredytorom, pretensorom i debitorom do massy podług prawa do drzwi sądowych przybiłem o rozprawie w Sądzie taxatorsko-Exdywizorskim w mieście Wilkomierzu sądzącym się oznaymiłem i dla powszechnego uwiadomienia do Kur. Lit. podadź przedsięwziąłem Wincenty Wuscin woźny Ptu Wilkom.

Roku 1821 mca maja 25 dnia takowy pozew edyktalny woźny powyżey wyrażony przed Sądem taxatorsko exdywizorskim zeznał świadczę. Leopold Komorowski Ziem. Wilkom. i Exdyw Sędzia.

Eorundem takowy pozew do Kur. Lit. może bydź podanym, świadczę: Loopold Komorowski Ziemski Wilkom. i Exdywizorski Sędzia.

P o z e w.

1. ALEXANDER I. Imperator Samowładnący Całą Rossyą etc. etc. etc.

Przed Sąd taxatorsko-exdywizorski, skutkiem dekretu pierwszo zjazdowego tegoż Sądu, w roku idącym 1821 miesiąca lutego 12 dnia, ogłoszonego w mieście powiatowym Wileyce, od dnia 10 miesiąca czerwca roku ninieyszego exystować mający, urodzony Dominik Maszewski porucznik gwardyi polskiey i kawaler krzyża legii honorowey powołuie pozwem edyktalnym UUr. Onufrego Janiszewskiego marszałka ptu Ihumenskiego, Tadeusza Reytana chor. ptu Słuckiego, Jana Po...wskiego rotmistrza pińskiego, Ignacego muchińskiego komornika orszańskiego, Rafała Korzona, Adama Samewicza rotmistrza nowogródzkiego, Antoniego Tołwińskiego profesora Kondratowiczową toż Starozakonnych Szeyny Leybowicza kupca i obywatela mińskiego Todryssa kupca nowogródzkiego lub ich sukcessorow, oraz inszych jakiego bądź zwania kredytorow i pretensorow, a zaś UUr. Józefa i Anielę z Zawadzkich Widgińtow. Kazimierza Brzeskiego komornika Słuckiego, Wincentego Burgielskiego Andrzeja Tryfonowicza Pozniakowa Kollegskiego Registratora Józefa Harasimowicza sędziego depart. mińskiego, starozakonnego Josiela Hirszowicza Rubinczyka meszkańca stołpeckiego debitorow z referencyą do pierwszych załob, i za onemi zapadłych dekretów, mianowicie remissyinego w Sądzie Ziem. Wileyskim w roku teraźnieyszym 1821 miesiąca stycznia 21 i exdywizyynym pierwszo zjazdowym w dacie wyż pomienioney zakroczonych, oraz do wszelkich dowodów w sprawie złożyć się mających w prośbach następnych, summ za obligacyynemi zapisami żałującemu należnych szczególnie od obżałowanych Józefa Widginta za kartą w roku 1806 marca 20 dnia wydaną czer. zł. 338, Brzeskiego za kartą w roku 1807 januar 31 dla W. Romualda Maszewskiego sędz. posługującą, a od tegoż na rzecz żałującego przelaną rubli srebr. 300, podobnież od Burgielskiego za trzema Juskrybcyami jedney datty 1808 augusta 11, drugiey septembra 15 i trzeciey oktobra 15 tegoż 1808 roku, w ogóle rubli srebrnych 430 i zł. pol. 464; od Pożniakowa za dwóma obligami pierwszym w roku 1809 nowembra 4 i drugim w tymże roku i miesiącu 24 dnia wydanemi złotych pruskich 1,693 i rubli assygn. 525, takoż od Harasimowicza za listem rubli srebrnych 31 kopiejek 50 i od starozakonnego Josiela Hirszowicza Rubinczyka za kartą w roku 1810 marca 24 datowaną rubli srebr. 140 wespół z zalegającemi

wszystkoletniemi procentami, na wszelkim ichże funduszu, chociażby pod niestanność sądzenia i rekognoskowania, po czém one między kredytorow prawe dopominki przynoszących rozdzielenia, pretensye zaś star. Szeyny Leybowicza mińskiego i Todrysa nowogródzkiego kupcow do żałującego zastosowane pod ścisły rozbiór wzięcia, które, po rozwiązaniu przez nich niestannych dekretow pod bytność żałującego za granicą uzyskanych skasowawszy, jaka należność dla żałującego z wyśledzenia funduszów przez tychże obżałowanych zgrabionych i porozliczeniu się z imiż przychodzić będzie, tey na wszelkim maiątku pomienionych starozakonnych zdecydowania i w podział wierzycielów oddania, zachowując bliższość do ostatecznego dowodu przy stronie żałującego, niemniey tego wszystkiego wskazania, o co w oczewistey rozprawie żałujący prosić będzie, zostawując także wolność poprawienia się na tey żałobie.

Roku 1821 mca maja 23 dnia Woźny niżey podpisany świadczę, iż tego pozwu edyktalnego kopią, zgodną z niniejszym autentykiem w sprawie W. Dominika Maszewskiego porucznika gwardyi polskiey i krzyża legii honorowey kawalera, z jegoż kredytorami i debitorami wyniesioną, dla uwiadomienia każdego z Ichmość pozwanych do gazet krajowych Kur. Lit. przesłałem i tym porządkiem o terminie oczewistey rozprawy w sądzie taxatorsko-exdywizyynym, od dnia 10 czerwca roku idącego w mieście powiatowym Wileyce w Gubernii mińskiey sytuowanym złożyć się mającey obwieściłem. Dat jako wyżey. Jan Siemaszko Woźny Ziem. ptu Wileyskiego.

Roku 1821 mca maja 23 dnia przed aktami Jego Imperatorskiey Mości Ziem. ptu Wileyskiego stawając osobiście JP. Woźny Jan Siemaszko, powyższą rellacyą pozwu urzędownie zeznał, przyjąłem i że jest w aktach, oraz zgadza się z onemi świadczę. Wincenty Kiersnowski Ziem. ptu Wileyskiego Regent.

R. 1821 mca maja 23 dnia, wolno do druku przyjąć, zaświadczam Ignacy Kijakowski Pisarz Ziem. ptu Wileyskiego.

Przedaż majątku.

1. W gubernii Lit. Grodz. w Pcie Nowogródz. majętność Horka do aktorstwa W. Józefa Mitarnawskiego b. Sędziego granicz. Nowogródz. należna, z 18 chat półwłocznych i z kilku siedzib ogrodniczych złożona, z obszerności swojey nie uciążliwa na rolników urabiających sielskie i dworne zmiany, tam osiadłych w iłości dusz mężkich rewizyynych 62, w granicach niezawodna, grunta jey dobrego gatunku, sterkoryzacyą oznaczają się na czas długi, mają obfitość gliny do fabryk i torfu do gorzelni, dosyć jest lasu na opał, grodźbę i na mierne budowle, z sadem młodym już rozmaite frukta rodzącym, z kanałami do blechu i dla ptastwa, na wsi i we dworze z wygodnym zabudowaniem, z karczmami dwóma, z młynami, wietrznym i wodnym wcale nowemi, ze stawkiem zarybionym, i zdalszemi swemi dobrociami przez blizkość od spławney rzeki Niemna wykazującemi się; między miasteczkami: Mirem, Stołpcámi i Nieświżem równostronnie położona, jest do wybycia na wieczność, od dnia 11 apryla 1822 roku, o czém w gazecie Kuryera Lit. mieszcząc wiadomość niżey podpisany jako przelewny zastawnik teyże całey Horki, każdego ochoczego nabywcy, pomimo że ona w arendowną dzierżawę W. Magnuszewskiemu przeze mnie jest postąpiona; wzywam aby raczył zjechać do niey i aby wszystko obeyrzał, gdzie się zaprezentuje przeze mnie w excerpie albo puzez samego o milę od Horki mieszkającego aktora w autentyku dokument komplanacyyny 1821 roku 14 lutego prawnie sporządzony, nazajutrz w magdeburyi Nieświezkiey przyznany, a wreszcie 28 tegoż lutego do akt Ziem. Nowogródz. kancelaryi dla nietayney wszystkim wiadomości przeniesiony, na którym polega pewność aktorstwa i cała ewikcya, jaka po zaszłym ze strony aktora podczas Nowogródz. kontraktów w 1820 roku oświadczeniu tey Horki na taxę i exdywizyą, po wszystkostronnych z kolei pozwach i repozwach przed Ziem. Nowogr. wyniesionych, po delacyach, po kopii spraw, i po wzajemnych komportacyach, nakoniec po przeciętym ugodą processie, jakby już po dekrecie zjazdowym, w niedostatku inney, jest jedyną dla kontrahenta zasadą to nabycie ubezpieczyć mogącą, gdyż ten dokument komplanacyyny znaydując kredalną massę przewyższającą wartość majętności Horki; też massę za zgodą wierzycieli zmnieyszył, nayprzód przez ponikczemnienie narosłych procentow i kosztow prawnych, potym przez wzięcie 15stu procentow z iściżny, doprowadziwszy do tyla, ile taż Horka ze swey intraty, massie kredalney dać może po pięć nadal procentow, wszystko to zamknął przez sporządzoną w jednym czasie tabellę; każdy kontrahent teraz może tylko o tym wiedzieć, iż oprócz poszlin z tey komplanacyi na kupującego przypadających, taż majętność Horka jest pod hypoteką wierzycielską na zł. 93,947 gr. 1 rozciągniętą, że w tey liczbie onerow mieścić się summy na zastaw wniesioney zł. 38,280 summy rękodayney i z przekazu na rzecz moją przypadłych zł. 16,008 i że reszta zł. 39,659 gr. 1, należy do różnych wierzycieli, którzy mocą tey komplanacyi zastrzeżony dla siebie procent ode mnie zastawnika co rok z góry pobierają; zniesienie zatem tey z poszlinami blizko sto tysięczney hypoteki i umowa z samym aktorem o przelew tytułu i o koszta do nabycia przywiązane zostaje jedynym dla kontrahenta objektem. Co z woli aktora ogłaszając jako zastawny i pretensyyny dzierżawca podpisuję. Krzysztof Korwin Petrozolin b. Ziem. S. P. Podsędek.

Ostrzeżenie.

1 W. Jan Buchowiecki dymisionowany kapitan woysk Ross. w roku terażn. 1821 dnia 21 mca maja na wexel własnoręczny z terminem opłaty, dnia 24 junii bieżącego roku z ewikcyą na wszelkim znaleść się gdziekolwiek mogącym swoim majątku, zawinił niżey podpisanemu r. s. 412, lecz że wspomniony W. kapitan Buchowiecki ziemnego majątku nieposiada, prócz funduszu jaki jest przez tradycyą oparty na majątku Butrymańcach w pcie Troc. położonym, a do dziedzictwa b. Prezydenta Ziem. Troc. W. Bakowskiego przynależnym, którą to tradycyą wzmieniony W. kapitan Buchowiecki przelać w inne ręce usiluje, przeto szukając ubespieczenia moiey należności, mam honor przestrzedz prześwietną publiczność, iżby o rzeczoną tradycyą i o summę przez nią na Butrymańcach opartą, nikt w układy z W. Buchowieckim nie wchodził, i wlewkow nienabywał, gdyż ja z tego funduszu, jako jedynego satysfakcyi szukać przedsięwziołem.

Zoruch Jakub obywatel miasta Warszawy.

Roku 1821 junii 1 dnia że takowe ostrzeżenie Redakcya do Kuryera Lit. przyjąć może świadczę. Antoni Pomarnacki Sędzia Grodzki Wileński.

Ostrzeżenie.

1 Niżey podpisany mam honor ostrzedz Publiczność, iż lubo roku 1816 8bra 20 dnia wydałem oblig WJPanu Jerzemu Wersockiemu kapitanowi b. woy. pol. na imie jego żony Maryanny z Senkowskich Wersockiey na summę r. s. trzysta, wszakże pro 1mo na takowy oblig zoliczonych sobie pieniędzy niemiałem i na ony żadnego niezawiniłem grosza; pro 2do tenże Jerzy Wersocki kapitan przez dokument kwietacyyny własnoręcznie nupisany w dacie roku 1818 mca januaryi 10 dnia mnie wydany i służący

powrót takowego obligu; jako ani sobie an żenie niesłużącego nayuroczyściey zapewnił; gdy jednak mimo to wszystko nie tylko, że obligu niepowrócił, ale nadto jescze pod imieniem żony swojey prozekwować mnie przedsiewziął; zatym ja przeciwko takowey nieprzyzwoitey czynności kapitana Wersockiego publicznie protestując się mam honor ostrzedz powszechność, iżby o tylekroć wzmieniony oblig ani z kapitanem Wersockim, ani z jego żoną nikt w układ niewchodził. i włewkow nieprzyymował, gdyż w przeciwnym zdarzeniu sam sobie stratę przypisać będzie winien. Ignacy Tarnowski porucznik woysk pol.

Takowe ostrzeżenie Redakcya może umieścić w Kur. Lit. Józef Horodeński Sędzia Grodz. Wileń.

Arendowna dzierżawa.

1. Dworzańska Ptu kowieńskiego Opieka, po uprzedniey od dnia 5 apryla ogłoszoney przez gazetę awizacyi, na niektóre majątki w terminach awizowanych do wzięcia w arendę, niedoczekawszy ambientów, celem wyręczenia skarbowey zaległości na majątkach, jakoto: Serbinakh W. Miłoszowey majorowey woysk polskich, i z arendy tychże Serbin na schedzie b. Grodz. Kowień. Pisarza W. Bernarda Szukszty w Nacunach, także na zamiar zyskania funduszowych procentow do XX. Missyonarzów wileńskich z majątkow W. Borewicza Sędziego Granicz. Kowień. Borewicz i Burbiszek należnych; też majątki z powodu rzeczonych zaległościow w zawiadywanie swoje oddanych, w pcie kowieńskim leżące i taryfowane, powtóre postanowiwszy w arendowne dzierżawy, na czas odpowiedni uzyskaniom rzeczonych zaległości więcey dającemu z publicznego targu w mieście Kownie przy aktach Opieki spełniać się mającego wypuszczać, termin onego pierwszy dnia 22, drugi dnia 23, trzeci i ostateczny dnia 24 junii roku idącego 1821 oznacza, o czym pośrednictwem Sądu Niższego Ziem. Kowień. w ptcie, i przez gazetę Kur. Lit. powszechnie ogłasza, z tém: iż każdy do wzmienionych dzierżaw konkurrent: chcący się informowuć o inwentarzach lub warunkach kontraktów (które bydź mogą naydogodnieysze) każdego czasu w kancelaryi teyże opieki dostateczną znaleść może wiadomość. Roku 1821 miesiąca maja 24 dnia.

Kowieński Ziemski Sędzia Geyszłor.

Sekretarz Wincenty Swolkień.

Przedaż ruchomości.

W stosunek rezolucyi Magistratu Wileń. dnia dzieieyszego nastałey, wydaję niniéyszą awizacyą w tém, iż w dniu 7 teraźn. miesiąca junii 1821 roku zostanie wyprzedana z publicznego targu ruchomość w domie zmarłego Henryka Wolfa w Wilnie pod N. 1141 położonym, będąca, i że w tym dniu pomienionego domu już za rubli srébrnylh 761 zalicytowanego, przetarg odbywać się będzie. Dat roku 1821 miesiąca junii 2 dnia. Marcin Straus R. M. W.

U w i a d o m i e n i e.

Niżey podpisany, mam honor uwiadomić Szanownych prenumeratorów, iż pierwszy *Oddział dzieł dramatycznych Woyciecha Bogusławskiego*, składający się z 3ch tomów, wyszedł z druku, i jest u mnie złożony dla rozdania prenumerującym. Przeto, raczą PP. Prenumeratorowie z biletami zgłosić się do Xięgarni XX. Pijarów na ulicy Dominikańskiey, dla odebrania pomienionego dzieła; uiszczając razem dopłatę podług warunkow prospektu, na drugi oddział, który w krótce wyydzie z druku. Cena pierwszego oddziału 3ch tomów sr. rub. 5 kop. 40. Dnia 31 maja 1821.

Alexander Zołkowski.

Wezwanie Sądowe.

2. Sąd Gł wileński Departamentu 2go w sprawie Marszałkowey Radziszewskiey i szlachcianki Zieńkowiczowey z majorem woysk Polskich Dowgiałą, o poszukiwaniu po zeszłym xiędzu kanoniku Klimańskim majątku, na rewizyą Rządzącemu Senatowi dostawić się powinney, wzywał przez Gazetę Kuryera Lit. aby plenipotent pomienionego majora Dowgiały, gdzie się on w tey Gubernii okaże, złożył w Departamencie 2gim papiery do wyrażoney sprawy ze strony tegoż Dowgiały służące, w czym gdy dotąd nienastąpiło zaskutecznienie, ponownie więc przez tęż Gazetę Kuryera Litewskiego wzywa plenipotenta nie raz rzeczonego majora Dowgiały do złożenia w tymże Departamencie rekwirowanych dokumentow, ile być może rychley. Roku 1821 maja 24 dnia.

Józef Biegański Assesor. Sekretarz Dobrzański.

Pomieścić w Gazecie Kuryera Lit. z woli sądu Sekretarz Dobrzański.

U w i a d o m i e n i e.

6. Niżey podpisany dentysta approbowany przez Kollegium Medicum w Berlinie i Warszawie, przejeżdżaiąc przez to miasto ma zaszczyt Szanowną Publiczność o pobycie swoim uwiadomić, udzielając swey pomocy ubogim bezpłatnie. J. Neumark.

Mieszka przy ulicy trockiey w domu Schlaka pod N. 398.

P o z e w.

2 Wedle Ukazu Jego Imperatorskiey Mości Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc.

UUr. Janowi Paszkowskiemu Podstolemu Wendenskiemu, Karolowi Rykmanowi kupcowi ryskiemu, Janowi Zarębie, Wincentemu Maleckiemu, Antoniemu Miłoszowi sukcessorowi zeszłego Xdza Miłosza, X. Jozefowi Bawerowi probosz. Uszpolskiemu, Rafałowi Narbutowi, Wiercińskiemu Reg. wierzycielom i pretensorom, oraz debitorom, Józefowi i Konstancyi z Czyżow Łappom marszałkom Wiłkom., Józefowi Strutyńskiemu jenerałowi woysk pol., Stefanowi Eyśmuntowi w Wilnie mieszkającemu, Stanisławowi Kopciowi, Zygmuntowi Bartoszewiczowi, Johanowi Ludwickiemu, Karolowi Bienieckiemu, Ludwikowi Koncewiczowi Strab. Wil., Janowi Zungałowiczowi b. pisar. Ziem.

Upit., Justynowi Ulniskiemu Chor., Ekonomii U-
ciańskiey, Machwicowi Sowietnikowi posiadają-
cemu majątek Drapowny w pcie Wiłkom. podo-
bnież star. Berce Dawidowiczowi, Hirszy Men-
delowiczowi, Hirszy Hilkowiczowi, Szmerce Da-
widowiczowi, Szerowi Weweliczowi, Leyzerowi
Jałowskiomu, Wulfowi winnikowi, Jdelowi Kras-
ławskiemu, Ickowi Medenskiemu, Abramowi Jak-
torowi, Ickowi Hilkowiczowi, Morthce Dowido-
wiczowi, żydom Uciańskim i dalszym pretensorom
i debitorom pozew w referencyi do zapisanego
w aktach Sądu Gł. Lit. Wileń. oświadczenia i
wszelkich dowodow na Sądzie złożyć się mających,
wynosi się przed Sąd Gł. Lit. Wileń. 2go Depart.
z instancyi Ur. Józefa Sztempela w rzeczy oto:
iż żał. przez różne wypadki, tak wojenne w roku
1812, jako też niepowodzenie handlowe i dal-
sze podobne okoliczności, zachwianey w swych
interessach, niemogąc od swoich debitorow od-
zyskać należnościow, a z tych przyczyn i
innych wydarzeń, obciążony długami, za je-
den objekt przedsięwziął, tak co do domiaru sa-
tysfakcyi wierzycielom, jako też jednoczasowey
rozprawy z debitorami, poświęcić i oddać cały
swoy fundusz, ruchomy w possesyi Rzeszy zwa-
ney arędowney od Ur. Strutyńskiey jenerałowey,
Guber. Wileń. na granicy Ptu Wiłkom. z Bras.
położoney, znaydujący się, oraz wszelki majątek
summowny, od debitorow w różnych Guberniach i
powiatach należny, na taxę i exdywizyą wieczną,
i jako niektórzy z wierzycieli, wróżnych powiatach
nielegalne pouzyskiwali konwikcye, naliczając
nad prawo wskazane, powoływa przeto żał. wszy-
stkich wierzycieli i pretensorow, jako też i debi-
torow do jednoczasowey rozprawy, jako w rzeczy
z osobami różnych guberniow i powiatow przed
Sąd Gł. Lit. Wileń. 2go Depart. w celu uzyska-
nia Sądu na ten zamiar w prośbach, utwierdzenia
dowodow żał. służących przeciwnie: nielegalnie
poformowanych stosunkow przez wierzycieli, zni-
kczemnienia, i w tym celu na jednoczasową roz-
prawę tak z wierzycielami jak i debitorami Sądu
Taxatorsko Exdywizorskiego do mieysca w Rze-
szy, z oznaczeniem na zjazd terminu lub Sądu
Ziem. Brasł. jako naybliższego mocą konst 1726
i 1766, ze wszystkiemi tak stawającemi jako i nie-
stawającemi, z jakiegokolwiek względu i prawu,
jakiekolwiek stosunki mającemi, sprzeznaczenia re-
guł zwyczaynych i koniecznie z prawa potrzebnych
sądowi wyznaczyć się mającemu przepisanie; aby
żał. nikt do innych sądow prócz oznaczonego
niewyzywał pod karami sprzeciwieństwa zastrze-
żenia, bliższości żał. do dowodu i odwodu uzna-
nia i tego wszystkiego decydowanie, co się wspra-
wie dowiedzie z wolną tey żałoby poprawą.

Roku 1821, mca maja 27 dnia. Woźny
świadczę iż tey kopii pozwu z autentykiem zgo-
dną po JWW. Józefa i Konstancyi z Czyżow
Łappow Marsz. Wilkom. i dalszych wszystkich
kredytorow i pretensorow, oraz debitorow, w po-
zwie poszczególnionych przed Sąd Gł. Lit. Wileń.
2go Depart. z instancyi JP. Józefa Sztempela dla
zawiadomienia o tey sprawie wierzycieli i debi-
torów gdziekolwiek znaydujących się razy trzy
przez gazetę, Kur. Lit. do redakcyi wileńskiey
gazetney tegoż Kuryera podałem.
Józef Norman Woźny Sądowy Sądu Gł. Lit. Wileń.

Roku 1821 mca maja 27 dnia. Takową cy-
tacyą zeznaną w aktach Grodz. Wileń. Reda-
kcya Kur. Lit. może umieścić w druku.
Józef Naborowski Pisarz Powiatowy Grodz. Wil.

Oświadczenie.

3. Excerpt oświadczenia z protokułu potoczne-
go Sadu Gł. Lit. Wileń. 2go departamentu w da-
cie niżey wyrażoney zapisanego pod pieczęcią te-
goż sądu maja 20 dnia 1821 roku wydan.

Roku 1821 maja 17 dnia. Na Sądzie Gł. Lit. Wileń.
2go departamentu, stawając obecnie adwokat te-
goż sądu Antoni Mokrzecki, oświadczenie poniż-
sze zaniosł, i one do wpisania w protokół podał;
jakowe w tych się wyraża słowach: Oświadcze-
nie imieniem JW. Józefa Komara b. półkownika
woysk polskich i prezydenta sądu Gł. Lit. Wileń.
gubernii czyni się z następnych pobudek: Oświad-
czający się był winnym zeszłemu xiędzu Franci-
szkowi Sawrymowiczowi kanonikowi inflandzkiemu
proboszczowi czabowskiemu czer. zł. sztuk 700, ja-
kowe pieniądze umierając xiądz Sawrymowicz
przez testamentową dyspozycyą na dwóch siestrza-
nów Józefa i Justyna Sawrymowiczow zapisał prze-
znaczając za exekutorów swojey testamentowey
dyspozycyi WW. JJPP. Józefa Walentynowicza
b. Marszałka Ptu Wileń. i Wincentego Kurmina
Regenta Ziem. Wiłkomier., w skutek testamento-
wego rozrządzenia zająwszy się czynnie opieką ze-
szły Walentynowicz wice Marsz. Ptu Wileń. pier-
wiey przez lat kilka procenta, a poźniey summę
całkowitą czer. zł. 700 z wypadającym procentem
na rzecz Józefa i Justyna Sawrymowiczow ode-
brał i z ogólney należności JW. Komara dokumen-
tem własnoręcznym pod datą 1808 mca apryla 21
wydanym, a tegoż roku junii 24 dnia na Sądach
Ziem. Ptu Wiłkom. aktykowanym zakwietował.
Ze zaś w momencie odebrania wyżey pomienio-
ney należności niemiał zeszły Walentynowicz o-
bligu zeszłemu xiędzu Sawrymowiczowi posługu-
jącego, z tego względu pod datą 1808 apryla 21
wydał od siebie assekuracyą jednoczasowie z do-
kumentem kwietacyynym w aktach Ziem. Wiłk.
aktykowaną, przez którą nayuroczyściey zapewnił
powrót obligu JW. Komarowi, mimo jakowe tak
dawne pokwietowanie długu i mimo wydaną as-
sekuracyą przez zeszłego Walentynowicza gdy
JW. Prezydent Komar nie ma potąd zwrócone-
go sobie obligu, jakowy zeszłemu xiędzu Sawry-
mowiczowi posługiwał, przeto zapobiegając, aże-
by z tego źródła niewywiązał się w następności
jakowey ambaras, przez ninieysze oświadczenie o
uspokojeniu długu zapowiadając oblig przez siebie
wydany na rzecz xiędza Sawrymowicza nikcze-
mnym bydź ogłasza. U tego oświadczenia podpis
następny. Takowe oświadczenie podpisuję Anto-
ni Mokrzecki adwokat Sądu Gł. Wileń.

Zgodno z protokułem świadczy Sądu Gł. Se-
kretarz Dobrzański.

Takowe oświadczenie może bydź pomieszczone
w Gaz. Kur. Lit. z woli Sądu Sekr. Dobrzański.

Wyjeżdżają za granicę.

3 W kordon cesarski do majątku Hrebenny WJPani Anna z Uszakowskich Swierszczewska obywatelka ptu Wileńskiego z dwiema małemi corkami Karoliną i Wincentą i służącą Anną Szulcuwną na rok jeden.

3 Do Austryi obywatel Grodzieńskiey Gubernii i tegoż powiatu Antoni Sarosiek z furmanem na r. 1.

Obserwacye meteorologiczne.	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.		wys. Ther. Reau.		Wiatry.	Odmia. w powie
	dn. 1 srednia.	27 cal. 8,6	lin.	+ 9,58	stopn	Niestały	Deszcz
	dn. 2 średnia.	27 — 10,1	—	+ 8,25	—	Północny	Pogoda
	dn. 3 godz. 5	27 — 9.7	—	+ 7.		Połud Zachod.	Pochmurno

DODATEK DRUGI DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 66.

Wilno dnia 1 Junii v. s. 1821 Roku.

ОБЬЯВЛЕНІЕ.

Въ слѣдствіе повелѣнія Господина Главнокомандующаго 1 ю Арміею, Интендантство оной обьявляетъ, что на поставку провіанта для войскъ сей арміи въ Волынской и Виленской Губерніяхъ расположенныхъ, на время съ 1 Августа 1821, по 1 Генваря 1822 года, назначаются торги въ тамошнихъ Казенныхъ Палатахъ Іюня 14, 15 и 16, переторжки Іюня же 17, 20, и 21 числъ.

На сіи сроки вызываются желающіе къ торгамъ съ законными залогами во уваженіе помѣсячной поставки провіанта на сей разъ въ пятую часть противъ подряда, а на обеспеченіе задатковъ особо, кромѣ общественныхъ отъ Дворянства поставокъ, кои остаются на одномъ довѣріи. Вѣдомости о потребности въ каждой Губерніи, будутъ разосланы въ Казенныя Палаты въ свое время и публично въ оныхъ открыты, вмѣстѣ съ кондиціями и прочими правилами, на основаніи коихъ должны происходить поставки.

Генералъ-Интендантъ 1 й Арміи Графъ

Санти.

18 Маія 1821.
М. Шкловъ.

OBWIESZCZENIE.

Na skutek rozkazu JW. Główno-Dowodzącego 1szą Armią, Intendencya teyże armii obwieszcza: iż na dostawę prowiantu dla woysk tey armii w Guberniach: Wołyńskiey i Wileńskiey rozpołożonych, na czas od dnia 1 augusta 1821, do dnia 1 januaryi 1822 roku, naznaczaią się targi w tamecznych Izbach Skarbowych dnia 14, 15 i 16 junii, przetargi zaś dnia 17, 20 i 21 tegoż miesiąca.

Na te terminy wzywaią się życzący dla targow z prawnemi ewikcyami w proporcyi miesięczney dostawy żywności na ten raz w części piątey całego podradu, a na zabespieczenie zadatkow udzielnie, oprócz ogólnych od Szlachty dostarczeń, które pozostaią na samey ufności. Wiadomość o ilości potrzebney do każdey gubernii, będzie rozeslana do Izb Skarbowych w swoim czasie i publicznie w niey odkryta, razem z kondycyami i dalszemi prawidłami, wedle których powinny się uskuteczniać dostawy.

Jenerał-Intendent 1szey Armii Hrabia

Santi.

Dnia 18 Maia
1821. M. Szkłow.